

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK RAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.Na celo leto velja list za Ameriko (Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada.....\$3.50 Za pol leta za mesto New York... 3.00
Za pol leta..... 2.00 Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za četrt leta..... 1.00 Za inozemstvo za celo leto..... 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izveniši nedelje in praznikov

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčinja.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje imena
naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisov in pošiljank namrečite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Velika vojna poslanica.

(From The Evening Sun.)

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 6,
1917, as required by the Act of October 3, 1917.Najbolj občudovanja vredna stvar v občudovanju
vredni poslanici predsednika Wilsona je njegova brezpri-
merna definicija glede dolžnosti in namena Združenih dr-
žav, — vlade in naroda, — v sedanjem trenutku.— Naša sedanja in neposredna naloga, — pravi on, —
je dobiti to vojno in nič nas ne bo odvrnilo na stran od
tega, dokler se cilja ne doseže.To je značilna izjava. Polna je važnosti za vse narode,
zapletene v veliki boj.Tudi za naše sovražnike, kajti ona odstranja katero-
koli upanje, ki so ga morda imeli, da bomo namreč zasle-
dovali slab in omahujoč tek in da bomo sklenili mir pod
lahkimi pogoji.Nadalje za naše zaveznike, kajti obnovili bodo svoje
znanje v nas, kajti v poslanici se daje izraza narodni po-
svetivni za veliko dolžnost, katero smo prevzeli, da namreč
rešimo — civilizacijo.Naša sedanja in neposredna naloga je dobiti to vojno
in nič nas ne bo odvrnilo na stran, dokler se tega ne izvr-
ši in doseže. Z božjo pomočjo, amen!Vse kaže, kot da je bil nekateri del predsednikovega
govora povzročen vsled zadnjega pisma lorda Lansdowne-
na, v katerem zahteva definicijo vojnih ciljev zaveznikov
v tej vojni.S tem mislimo one odstavke, v katerih se govori o mi-
ru, proti kateremu so obrnjene oči vseh v upu, o metodah,
kako ga doseči in o pogojih.Če se stvar ni izvršila na ta način, je to le dokaz, da
vsaj v gotovi meri Mr. Wilson misli na sličen način kot
angleški državnik in da je tudi on občutil potrebo nekate-
rih zagotovil na naslov Nemčije, da namreč zavezniki ne
vojujejo vojne kot vojno iztrebljenja in zasledovanja.Pri določanju ameriškega stališča, ki se bo brez dvo-
ma izkazal tudi kot oni Francije in Anglije, gre predse-
dnik po našem mnenju prav do pravilne dolžine ter se u-
stavi pri pravični in razumni meji.— Smatrali bomo vojno kot dobljeno, — izjavlja on,
— le ko nam bo nemški narod potom svojih primerno po-
oblaščenih odposlanikov izjavil, da je pripravljen v po-
ravnavo temelječo na pravični in popravni krivici, katere so
izvršili njegovi vladarji.

To je priprosta in močna govorica.

Ne more dajati poguma zavedenemu časopisju ali
pitati varanega naroda z napačnimi uipi.

Ob istem času pa ni — izvijanja.

Zahteva namreč najmanj ter stalno izjavlja, da hoče
le pojasnjevati položaj.Noben Nemec, ki je pravega razuma, ne more pri-
cakovati lažjih mirovnih pogojev.Na drugi strani pa je podal predsednik iz srea prihaja-
jočega zagotovila.

Ne namerava nobenega razkosanja Avstrije.

Naše stališče in naši nameni napram Nemčiji sami pa
so istega značaja. Mi ne nameravamo nikake krivice pro-
ti nemškemu cesarstvu, nikakega vmesavanja v njeno no-
tranje zadeve.Smatrali bi tako eno kot drugo za popolnoma neu-
pravičljivo, popolnoma nasprotno principijem, soglasno
s katerimi izjavljamo da živimo ter jih držimo kot najbolj
svete skozi naše življenje kot narod.To so obljube, ki bodo, če bodi odospele na uho nem-
škega naroda nepokvarjene, prav gotovo odstranile šte-
vilne bojazni, katere goje sedaj glede miru, ki bi ne bil
diktiran iz Berlina in pred žrelom kanonov.Tudi v Nemčiji, o tem smo prepričani, mora vladati
neka nemirna zavest krivde napram Belgiji in Franciji,
če že ne napram drugim deželam.Če bo vse, kar se bo zahtevalo, le poprava za krivice,
ki so bile storjene obenem z jamstvi za bodočnost, se bo
prišel zdrav Nemec vpraševati samega sebe, če je morda
boljše vzeti to medicino, dočim je množina še majhna in
kakovost slabša, in ne čakati, dokler se ne pojavi — ne-
poznana groza.Tako bo lahko nastalo v nemškem cesarstvu ono
vretje, ki je potrebno za proizvedenje mehaničnih pogo-
jev, primernih za vresničenje predsednikove ideje, da se
podeli oblast pooblaščenim zastopnikom nemškega nara-
da, v katerih bi se zavezniki lahko pogajali.**Pisma slov. vojakov.**

Camp Dix, N. J.

Ker sem čital že nekaj dopisov
slovenskih vojakov v Ameriki in
iz različnih camp poročajo o vo-
jaškem življenju in ker ni bilo
slišati še nobenega glasu od tu-
kaj, zato sem se jaz nameril, da
nekoliko sporočim o naših razme-
rah.Tukaj sva dva Slovence in oba
sva pri topničarjih; če se še ka-
teri nahaja pri kakem drugem
polku, tega ne vem. Tu pri naši
bateriji so večinoma Amerikanci,
nekaj je pa tudi Italijanov. Uči-
mo se ne veliko, ker nimamo še
potrebne orožja; pa tudi še ne
vemo, kdaj ga bomo dobili. Tu-
kaj je par topov, pa prav majh-
nih; veliko jih pa imamo iz lesa
narejenih v podobni topa, da se
učimo nje sedati, pri čemer
imamo včasih veliko zabave okrog
te lesene robe.Vaje imamo vsak dan po osem
ur, razen srede in sobote, ko smo
popoldne prosti, pa vseeno imamo
veliko dela, da si očištinimo in ope-
remo svojo obleko.Naj tudi nekoliko omenim radi
naših jedi. V začetku je bila hra-
na bolj slaba, sedaj je pa malo
boljša. Turšice, korenja, krona-
pirja in makaronov nam ne manj-
ka; mesa pa le včasih malo poka-
žejo. Na Thanksgiving day smo
pa imeli prav izvrstno kosilo in
večerjo; bilo je namreč vsako-
vrstnih jedi obilo, tako da so nam
še pečen purani ostajali.Kar se pa tiče vojaškega stanja,
se mi pa to sedaj še nič preveč
ne dopade. Želja pa bi, da bi še
kateri Slovence prišel v tukajšnje
vežbališče, da bi bilo nas več Slo-
vencev skupaj.Naj za enkrat zadostuje, ker
nisem preveč sposoben v pisavi.
Pozdrav vsem Slovincem širom
Amerike, posebno pa mojim pri-
jateljem in prijateljicam v Go-
wandi, N. Y.

J. P.,

Battery B, 307th Field Artillery,
Camp Dix, N. J.

Camp Sherman, Ohio.

Spet sem se nameril napisati
par vrstic v Vaš list, ko vidim
vsak dan več dopisov slovenskih
ameriških vojakov, katere prav
radi čitam, ko pišejo, kako se
jim godi. Eni se pohvalijo, kako
se jim dobro godi in da so po-
mezi Slovence po kampah. Tukaj
pa nas je dosti Slovencev.Dela imamo tukaj različna. Pr-
vič nas naučijo hoditi, potem nas
pa večinoma razpošljejo k dru-
gim delom, kar nas je iz sovraž-
nih držav. Jaz sem se tudi prese-
lil sem, dobil drugo delo in še par
drugih Slovencev. Nas je šest v
naši kampi, drugi so tudi večinoma
ameriški narodni različnih je-
zikov. Zaposleni smo v raznih de-
lih; eni vozijo "troke" (trucks),
drugi nakladajo blago in živež,
eni vozijo pomoje, eni se zabavajo
s krampom in lopato, eni z metla-
mi itd., da gre vse delo naprej.
Delamo po sedem ur na dan.V soboto je bilo 500 tistih, ki so
"troke" vozili, na Francosko iz
Camp Sherman; ne vem, koliko
pa od drugih.Na Zahvalni dan sem bil na do-
pustu v Meadow Lands, Pa. Smo
se tam par ur kratkočasil. Mladi
fantje so boji sukno ogledovali
in pri tem mislili, kaj tudi njih
čaka. Imeli so tudi dve veselici,
kjer sem bil tudi jaz navzoč. Bila
je veselica socijalističnega kluba
v Meadow Lands dvorani. Ko
sem vprašal odbornike, koliko
računajo za mene kot vojaka, ki
se ne bom nič z ječmenom
kratkočasil, mi je eden povedal,
da moram plačati vsemu kakor
drugi, namreč \$125. Moral sem
dati, če sem hotel videti dvorano
od znotraj in prijatelje. Ni treba
misliti, da sem se bal za dolar.
Jaz sem vas samo skušal, ali se
borite za svobodo, ali za dolarje.
Zdaj sem videl vašo svobodo, ko
se borite za dolarje. Nič ne bi re-
kel, ko bi bilo kako drugo dru-
štvo, ali vi, ki se stejeje za na-
prednjake! Imate razne časopise,
pa tega niste še videli, da napra-
vijo proste zabave povsod po gla-
dališčih, kamor greš. Ni treba ni-
siliti, da jaz pišem zaradi mene.
Jaz vas samo opominjam, ko ste
tako "kumštani" z vašo svobodo,
zdaj sem pa videl, da se borite za
dolarje. Ni treba misliti, da jih
tako potrebujemo, kajti imamo
dolar na dan za našo opravilo in
zabavo. Tako je naredilo društvo
sv. Jeronima šte. 153 KSKE na
Amsdender Place, Pa., vsem voja-
kam, ki so prišli v Ameriko.

Lawrence Torkar,

Co. F, 40th Infantry,

Fort Snelling, Minn.

Youngstown, Ohio.

Namenil sem se malo opisati,
kako se mam v tukajšnji mali
slovenski naselbini. Slovencev
nas je malo, več pa je naših brat-
rov Hrvatov.Pravijo, da bo tukajšnji župnik
kupil zvonove. Zadržje je hodil
od hiše do hiše in prosil darove.
Ko mu je nek naš rojak dal goto-
vo svoto v roko, jo je pogledal in
ker se mu je zdelo preveliko, je de-
nar vrnil s pripombo, da ga ne
mara. Jaz sem sedel pri mizi ter
čital časopise. Obrne se k meni in
me vpraša, ako tudi jaz kaj dam.
Kar pa nisem njegova ovčica, mu
nisem hotel dati, narkar je jezo
zaprl vrata. — Pa pustimo take
stvari pri miru in se pogovorimo
raji o delavskih razmerah.Delamo bolj slabo, samo po tri
ali štiri dni na teden. Ne vem, kaj
bi bilo temu vzrok. Bossi pripo-
vedujejo, da jim primanjkuje
premoaga, drugi pa zopet pravijo,
da družba ne mara obratovati,
ker so previsoki davki. Če bo šlo
tako naprej, bo treba iti s trebu-
hom za kruhom.Pozdravljam vse napredne Slo-
vence in Slovence po Ameriki.

Josip Berčan.

Listnica uredništva.

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo priobčiti. Uredništvo je pre-
pričano, da sta dopisa do črke res-
nična. Zadnji čas se je pa mar-
kaj izpremenilo in bi priobčenje
dopisov najhitreje imelo slabo po-
sluho.

Teško ranjen

Iz ruskega ujetništva

Vojaški pozdravi

Povišanje najemščin

Umrla je

Smrtna nezgoda

Občutljiva izguba

Sam se je kaznoval

Granata se je razpočila

Aretacije

Tožbe glede kadija

Listnica uredništva

Fr. E., Camp Hancock, Ga.

Knjige "Slovenski fantje v Bosni
in Hercegovini" nimamo in ni
menda tudi nikjer v Ameriki ni
mogoče dobiti.Mr. J. P., Reading, Pa. in Mr. E.
P., Cleveland, O. — Dopisnika naj
nam oprostita, ker dopisov ne mo-
remo pri

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI GDBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELEC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAVSTVENI ODBOR:

RUDELF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzivalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop.

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagani ima nad četrt milijona dolarjev; bolniških pod- por, poškodbin in smrtnin je že izplačala do 1,300.000.00 dolarjev.

Bolniška podpora je centralizirana, vsak opravičen bolnik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah, tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitev novih; društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Iz glavne ga urada.

—000—

Mesea decembra se vrše volitve društvenih odbor- nikov. To je važno za vse članstvo Jednote. Društveni uradniki so voditelji društev in ob enem zastopniki Jednote.

Dobri društveni uradniki so garancija za lep red, mir ter nadaljni napredek in razvoj Jednote.

Z zadovoljnostjo zamorem poročati, da je bilo v teko- čem letu razen malih izjem zelo povoljno poslovanje od strani uradnikov krajevnih društev z glavnim uradom.

Za naklonjenost vseh marljivih uradnikov sem hval- ležen in se vsem na tem mestu najiskrenejše zahvaljujem.

Vsako leto, kadar so volitve uradnikov, pride do več ali manj izprememb, tako bode tudi ob letošnjih voli- tvah.

Zato tempotom priporočam društvom, da volijo v od- bor take člane(ice), ki imajo veselje do dela in so zmožni opravljati svoj posel.

Tajniški posel pri društvih je najvažnejši in kot tak zasluži tudi največ priznanja. Tajniki imajo poleg dru- štvenga knjigovodstva tudi skrbeti za vrhovno nadzor- stvo vseh bolnikov, skrbeti morajo, da so vsi člani točno obiskovani kakor veleljajo pravila.

To delo, kdor ga vestno opravlja, zasluži priznanje oziroma primerne plače. Večina tajnikov pri naših dru- štvih ne prejema skoro nobene plače; to povzroča da ne- kateri dobri tajniki med letom odstopijo, ko izprevidijo, da njih naporno delo nima nobenega priznanja.

Tudi drugi društveni uradi so važnega pomena, a tajnik je duša društva.

Z asesmentom za mesec december razpošljemo vse potrebne listine, za poročilo novih uradnikov, forme za šestmesečne račune društev in form e za imenik članov in članice.

V smislu pravil mora glavni tajnik vsako leto korigi- rati imenike, ako med letom nastane kaka razlika pri članih med društvom in Jednoto, da se popravi. Cenjene taj- niki in uradniki krajevnih društev prosim, da pridejo vse listine spolnjene na glavni urad z mesečnim asesmen- tom zanesljivo do 31. decembra.

Naznanjam tudi, da smo prejeli pravila "Mladinske- ga oddelka JSKJ." iz tiskarne.

To so male knjižice, ki obenem služijo za pobotnice. Za vsako društvo zadostuje ena knjižica, ker se vsi otroci lahko vpišejo v eno knjižico.

Cenjene gg. tajnike prosim, da mi vsak sporoči koliko teh knjižic potrebuje pri društvu, oziroma koliko družin je pri društvu, ki imajo vpisane otroke pri "Mladini".

Knjižice so pripravne in trpežne, ker so trdno vezane.

ne. Zunaj na platnicah se vpiše stariše otrok ali reditelje, znotraj pa imena otrok in njih cert. številke ter potrdilo vplačila za vsak mesec posebej.

Upajoč, da se bode zgornje blagohotno vpoštevalo, ostajam z bratskim pozdravom vam udani

Jos. Pishler, gl. tajnik.

—000—

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA.

—000—

Ass. št. 233.

1. dec. 1917.

Poročilo umrlih članov in članic za december 1917.

—000—

Umrli sestra FRANCES MUHVICH, cert. 8124, članica dru- stva Sv. Sreca Jezusa, štev. 2, Ely, Minn. — Umrli dne 8. avgusta 1917. — Vzrok smrti: alkoholizem. — Zavarovana je bila za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januarja 1906.

Umrli sestra FRANCES KASTELIC, cert. 8627, članica dru- stva Sv. Mihaela štev. 88, Roundup, Mont. — Umrli dne 31. okto- bra 1917. — Vzrok smrti: krč v srcu. — Zavarovana je bila za \$500. Pristopila k Jednoti 1. januarja 1916.

Umrli sestra MARY DRENK cert. 18683, članica društva Sv. Alojzija štev. 36, Conemaugh, Pa. — Umrli dne 7. novembra 1917. — Vzrok smrti: prehlajenje. — Zavarovana je bila za \$500. — Pri- stopila k Jednoti 30. novembra 1916.

Umrli brat GEO BAJUK cert. 758, član društva Sv. Cirila in Metoda, štev. 9, Calumet, Mich. — Umrli dne 6. oktobra 1917. — Vz- rok smrti: vnetje pljučne mreže. — Zavarovan je bil za \$1000. — Pristopil k Jednoti 22. januarja 1901.

Umrli brat JOSEPH SEKULA cert. 510, član društva Sv. Jože- fa št. 85, Aurora, Minn. — Umrli dne 1. novembra 1917. — Vzrok smrti: vnetje ledvic. — Zavarovan je bil za \$1000. — Pristopil k Je- dnoti 27. novembra 1902.

Umrli brat FRANK POVH cert. 18741, član društva Sv. Jože- fa št. 20, Gilbert, Minn. — Umrli dne 4. novembra 1917. — Vzrok smrti: poškodovan v rudniku. — Zavarovan je bil za \$500. — Pri- stopil k Jednoti 27. januarja 1917.

Umrli brat LOVRENC JENKO cert. 18201, član društva Sv. Alojzija štev. 78, Salida, Colo. — Umrli dne 12. novembra 1917. — Vzrok smrti: Rak. — Zavarovan je bil za \$1000. — Pristopil k Je- dnoti 9. septembra 1915.

Umrli brat JURIJ NIKSIČ, cert. 14353, član društva Sv. Mar- tina štev. 83, Superior, Wyo. — Umrli dne 10. oktobra 1917. — Vz- rok smrti: Zlomljena hrbtenica. — Zavarovan je bil za \$1000. — Pristopil k Jednoti 18. junija 1911.

Umrli brat GASPER BAJT cert. 6357, član društva sv. Jožefa štev. 53, Little Falls, N. Y. — Umrli dne 16. oktobra 1917. — Vzrok smrti: ubit od padea iz višavine. — Zavarovan je bil za \$1000. — Pristopil k Jednoti 25. januarja 1917.

Umrli brat JURIJ KOGOVSEK cert. 4283, član društva Sv. Barbare štev. 4, Federal, Pa. — Umrli dne 1. avgusta 1917. — Vzrok smrti: jetika. — Zavarovan je bil za \$500. — Pristopil k Jednoti 5. decembra 1905.

Mesea novembra je bilo izplačano kakor sledi:

Za smrtnino članov in članic	7,592.15
Za bolniško podporo, operacije in odpravnino	4,754.80
Skupaj	12,346.95

—000—

Naznanila.

—000—

Slavnemu članstvu društva sv. Petra št. 50 JSKJ. v Brooklynu, N. Y., se naznanja, da se bo vr- šila prihodnja volilna seja v so- boto dne 15. decembra v navad- nih prostorih, John Klueg Huber- tus Jaeger Hall, 211 Montrose Ave., Brooklyn.

Glavna točka pri tej seji je vo- litve uradnikov za leto 1918. SL. članstvo je prijazno naproseno, posebno pa oni člani, katerih celo leto ni pri seji, da se te seje z vsjo gotovostjo vdeležijo blagovolijo. Vsakega člana je sveta dolžnost, da se tako važne seje vdeležijo in go svoji volji volji v društveni odbor sposobne može.

Vse one člane, kateri so s svo- jim plačevanjem kaj zastoli, se prijazno opominja, da to pri do- točni seji gotovo poravnajo; kon- cem leta ne bi smelo biti nobenih zastotkov.

Neopravičena odsotnost se kaz- njuje po določbi društvenih pra- vil, stran 18, točka 14, z globo 25¢; izjemo so le bolezni člana od- samega ali bolezni v družini, delo ali odsotnost od doma. Opravičiti se je pri tajniku pisмено ali o- sebnio pred sejo. Opravičenje po seji se ne vzame v obzir.

Pridite torej, gospoda, člani in članice, vsi, da se, ko se nagiblje leto h koncu, bratski pozdravimo in storimo, kar je v naši moči v pro- sploh in blagor društva.

Srečni pozdrav vsem članom in članicam ter ostajem vaš pre- udani tajnik

F. G. Tassotti.

Članom društva sv. Jožefa št. 45 JSKJ. v Indianapolisu, Ind., se tem potom naznanja, da se vr- ši prihodnja mesečna seja dne 9. decembra točno ob 1. uri popol- dne. Pri tej seji se bo vršila vo- litve novih uradnikov za bodočo leto 1918. Vred tega ste prešli pri društvu, tako da vam vseh novih uradnikov za leto 1918.

bo drage volje vse uredil za spre- jem vaše mladine ter tako boste preskrbljeni za slučaj nesreče, ki popoldne in ne ob dveh, kakor po- je nam vedno pred nogami.

Kakor že gori omenjeno, skr- bite za to, da se polnoštevilno vdeležite vsi člani prihodnje seje. 50¢ v društveno blagajno za dru- Kdor izmed članov se ne vdeležijo števne stroške.

Obenem tudi prosim vse člane, da plačajo svoj asesment do 22. decembra, da bo nam mogoče se- staviti šestmesečni račun do kon- ca decembra t. l.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

Andrej Bogataj, tajnik.

Naznanjam članom društva sv. Alojzija štev. 31 JSKJ. v Brad- docku, Pa., da se vrši prihodnja seja dne 16. decembra, katere se v polnem številu vdeležite. Tisti člani, kateri se je ne vdeležijo, bo- do plačali globo 50¢. Izjema je samo bolezen, to pa zato, ker se ima voliti odbor za prihodnje le- to 1918.

Nadalje naznanjam tudi tistim članom, ki niso se plačali po 25¢ od meseca julija za glasilo, da plačajo na prihodnji seji.

Nekateri, odkar je lestvica po- višana, še vedno na staro plaču- jejo. V knjigah se jim dolg kopi- ti. Vsak, kateri misli, da kaj dolguje, ali pa, da ima kaj k do- brenu, naj se oglasi pri tajniku, ki mu bo pojasnil.

Torej se enkrat vas opozorim, da ne pozabite dne 16. decembra, da si izvolite uradnike za l. 1918, da jih ne boste potem obrekovali, ako vam ne bodo po volji. Sedaj je čas priti skupaj in izvoliti.

Bratski pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

Martin Hudale, tajnik.

(6&13-12)

Tem potom naznanjam vsem članom društva sv. Alojzija štev. 13 JSKJ. v Baggaley, Pa., da se polnoštevilno vdeležijo prihodnje seja dne 16. decembra ob 1. uri popoldne. Na redni seji dne 18. novembra je bilo sklenjeno, da kateri član iz Whitney, Hostetter in Baggaley ter bližnje okolice se ne vdeležijo glavne seje, plača \$1 kazni v društveno blagajno; iz- zvzeti so le bolni in oddaljeni člani. Pri seji se bo izvolil novi odbor za bodočo leto 1918.

Nadalje opominjam vse tiste čla- ne, kateri se dolgujejo v našo dr. blagajno kazni, da takoj porav- najo; kateri ne bo plačal, bo su- pendiran za en mesec za bolni- sko podporo.

Se enkrat vas v obilnem števi- lu vabim na dan 16. dec. ob eni uri popoldne.

S bratskim pozdravom vsem članom in članicam JSKJ.

Frank Jordan, tajnik.

Tem potom naznanjam članom društva sv. Roka št. 94 JSKJ. v Waukeganu, Ill., da se prihodnje, to je glavne seje v polnem številu vdeležijo. Po sklepu zadnje seje plača vsak, kdor ne pride na sejo, \$1 v društveno blagajno. Torej vsi na sejo 16. decembra ob 8. uri zjutraj.

Obenem opozarjam vse one člane, ki so na potnih listih, da poravnajo svoj dolg, da je mogo- če pravilno skleniti račune.

Bratski pozdrav!

Anton Kobal, tajnik.

Društvo sv. Jerneja štev. 81 JSKJ v Aurori, Ill., je pri zadnji mesečni seji 18. novembra izvo- lilo v odbor za leto 1918 sledeče uradnike:

Predsednik Frank Praprotnik, 21 First Ave.
Podpredsednik Leopold Vesel, 615 Aurora Ave.

Tajnik Martin Jurkas, 545 Aurora Ave.
Zapisnikar Jos. Varbic, 326 Wielder St.

Blagajnik Frank Lokar, 615 Aurora Ave.
Obenem opominjam člane, ka- teri kaj dolgujejo, da do 16. decembra t. l. poravnajo, da se za- ključijo letošnji računi. Zeleti je, da bi člani redno plačevali me- sečne prispevke, ker se s tem pri- hranja tajniku mnoge dela.

Ker je društvo odobrilo pod- poro iz društvene blagajne 50¢ na dan po dokazila zdravnikov in belniških obiskovalcev, to naj si v- sem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Cirila in Metoda št. 9 JSKJ. v Calume- tu, Mich., se s tem naznanja, da se vdeležijo glavne letne seje 9. decembra ob 2. uri popoldne v na- vadnih dvorani in ne 2. decembra, kakor je bilo priobčeno v glasilu prošli teden na tem prostoru.

Na omenjeni seji bo volitev no- vega društvenega odbora za leto 1918. Kateri član izostane brez vpravičenega vzroka, bo moral plačati \$1 kazni v društveno bla- gajno. Torej pridite vsi do zad- njega člana!

John D. Zunič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

vsak član zapomni, če nima po- ravnan mesečni prispevek, ni o- pravičen do podpore ne od dru- stva, ne od jednote. Vsak se naj oziira na pravila.

V ponos nam je ta lepi napre- dek društvene blagajne v teh kri- tičnih časih, da društvo lastuje dobro opremljeno dvorano in se zraven lepo svoto denarja v 9let- nem obdobju.

Imamo tudi žensko društvo in lepo število otrok v taki majhni naselbini ter pripoznavam čast vrlim članom.

Zahvalim se vsem, ki so me ob- iskali na Martinov večer, ko sem obhajal svoj god, ter podelili so mi lep dar z društvenim napisom in mojim imenom. Lepa jim za- hvala za darilo in priznanje za 9- letno delovanje kot tajnik dru- stva.

Dragi bratje, bodimo tudi v bo- doče v slogi in naše društvo bo še bolj napredovalo.

Martin Jurkas, tajnik.

Društvo sv. Jožefa št. 20 JSKJ. v Gilbertu, Minn., bo imelo sejo dne 16. decembra ob 9. uri popol- dne. Ne mislite pa, da je eno uro poprej pisano, kakor vedno neka- teri mislijo ter potem pridejo vse- lej prekasno. Pridite vsi točno ob uri, kakor je pisano, potem ne bo treba nobenemu čakati. To bo se- ja, na kateri se bodo volili novi odborniki za leto 1918. Kdor se ne vdeležijo te seje, plača en dolar kazni. Torej začetek točno ob 9. uri popoldne.

Tudi moram naznaniti cenje- nim sobratom v Ameriki, da nas je zadela zelo žalostna usoda, namreč, da smo izgubili dva čla- na iz naše srede v 14. dneh, in si- cer: Franka Povha, katerega je skoro do smrti ubilo v rudokopu, ter Franka Kočevarja, kateri je bil tudi pri glavnem odboru JSKJ. Prejeli smo tudi krasen venec za Franka Kočevarja od brata Geo. L. Brozicha, za kate- rega se lepo zahvalim v imenu članov.

Z bratskim pozdravom

Jožef Novak, tajnik.

Tem potom se naznanja vsem članom in članicam društva Ma- rija Zvezda št. 32 JSKJ. v Black Diamondu, Wash., da se prihod- nja seja vrši dne 16. decembra ob 9. uri popoldne v navadnih pro- storih ter se vabi vse člane in članice, da se omenjene seje gotovo vdeležijo. Na dnevnem redu bo vo- litve društvenega odbora za leto 1918 in ureditev pravil za dru- štvo. To naznanilo velja za vse člane in ne samo za tiste, ki žive v društvenem okrožju. Tudi od- daljene člane in članice veže dol- žnost, da prisostvujejo vsaj letni društveni seji, katera se vrši me- seca decembra. Upam, da se vde- ležijo prihodnje seje tudi vsi tisti člani in članice, katerih že ni bilo na sejo več let.

Torej vsi na sejo dne 16. dec. in vsak naj pripelje enega nove- ga kandidata.

Pozdrav vsem članom in člani- cam JSKJ.G. J. Porenta, tajnik

Vsem članom društva sv. Cirila in Metoda št. 9 JSKJ. v Calume- tu, Mich., se s tem naznanja, da se vdeležijo glavne letne seje 9. decembra ob 2. uri popoldne v na- vadnih dvorani in ne 2. decembra, kakor je bilo priobčeno v glasilu prošli teden na tem prostoru.

Na omenjeni seji bo volitev no- vega društvenega odbora za leto 1918. Kateri član izostane brez vpravičenega vzroka, bo moral plačati \$1 kazni v društveno bla- gajno. Torej pridite vsi do zad- njega člana!

John D. Zunič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene letni račun v pra- vem času John Simončič, tajnik.

Vsem članom društva sv. Jože- fa štev. 12 JSKJ. v Pittsburghu, Pa., se s tem naznanja, da se vde- ležijo glavne letne seje dne 9. decembra točno ob 2. uri popoldne v dvorani K. S. Doma, 57th & Butler St. Na dnevnem redu bo volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor članov se ne vdeležijo seje, se bo z njim postopalo po društvenih pravilih.

Obenem tudi prosim, da vsi člani plačajo svoje prispevke (ases- ment) na društveni seji, da se ta- ko lahko sklene let

Dopisi.

Eveleth, Minn.

Vsem članom društva sv. Barbare št. 4 JSKJ, v Federalu, Pa. se naznanja, da se v nedeljo dne 9. decembra vrši glavno zborovanje ob 1. uri popoldne v tukajšnji slovenski dvorani.

Ker je ta seja velikega pomena, se pričajo vsi člani, da se polnoštevilno vdeležijo, ker se bo voliti tudi novi odbor za prihodnje leto, prečital se bo letni račun itd.

Kdor se ne vdeležijo tega zborovanja, zapade kazni, kot nam veljavna društvena pravila. Izvzeti so le bolniki in člani s potnim listom.

Torej, sbratje, vsi na sejo dne 9. decembra!

Pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

John Demshar, tajnik.

Članom društva sv. Barbare št. 3 JSKJ, v La Salle, Ill., se naznanja, da se bo 16. decembra vršila glavna seja in volitev novega odbora za prihodnje leto 1918. Kateri član se ne vdeležijo te glavne seje, plača 50¢ kazni; izvzeti so namo bolni člani.

Zadujo se 18. novembra se je sklenilo, da se pobira od vsakega člana \$1 prispevkov v društveno blagajno za pokritje malih stroškov.

Obenem opozarjam vse člane, da bi plačali vse zaostale assemente, da se ne bi prenašal dolg iz starega na novo leto.

Z bratskimi pozdravi

Josip Špetič, tajnik.

Tem potom se naznanja članom društva sv. Alojzija št. 57 JSKJ, v Exportu, Pa., da je bilo sklenjeno na redni mesečni seji dne 11. novembra, da kateri član se ne vdeležijo se je dne 9. decembra, bo plačal 50¢ v društveno blagajno; tudi oddaljeni člani niso odzvati. Kateri član je tako daleč, da ne more hoditi na sejo, naj si vzame prestopni list, da bo bližje društva, kakor pravila zahtevajo. Nadalje se naznanja, da dne 9. decembra, to je drugo nedeljo v mesecu, se bo volil nov odbor za leto 1918. Torej pridite vsi do zadnjega, da bomo izbrali sposobne in za društvo koristne uradnike, da bodo delali v korist društva in jednote.

Pozdrav vsem članom in članicam JSKJ.

Louis Supančič, tajnik.

(2x 28-11&6-12)

ZAHVALA.

Tem potom se najiskrenejše zahvaljujem vsem društvom, prijateljem in znancom, ker so sprejeli moje nepozabljeno soprogo **FRANČIŠKO KASTELIO**

k večnemu počitku. Zahvalim se tudi vsem, kateri so mi pomagali v kratki in mučni bolezni, kar je bilo mogoče in skrbeli za otroke tisti čas. Bog vam stotero povrni!

Zaljubljeni ostali:
John Kastelio, soprogo.
John in France, sinova.
Mary, Roz, Angela, Franciska, Jožeta, Marjeta in Alojzija, hčere.
John in Anton, brata.
Roundup, Mont.

Tiskarski delavci v Zagrebu so predložili svojim delodajalcem zahtevo, da naj se jim zviša plača za 15 kron tedensko.

Umrli je
23. oktobra v bolnišnici v Kandiji pri Novem mestu Jožef Mikulš in Pevine pri Gorici.

Mrtvo so našli
16. oktobra zjutraj v potoku Devina 46-letno posestnico Genovefo Piberšek iz Lastinje vasi pri Slovenski Bitarici. Kakor se je sedaj ugotovilo, je Piberšek 14. oktobra v vinjenemu stanju zapustila Wernigovo gostilno. V tem je padla v potok, da si je pri tem razbila črepijo in utonila.

Novo ladjedelnic
zgrade v Splitu. V ta namen so ustanovili društvo, katerega temeljni glavnična znaša milijon kron. Društvo je hrvaško.

Zopet revolucija na Kitajskem.
True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 6, 1917, as required by the Act of October 3, 1917.

Peking, Kitajska, 5. decembra
Uporniki so zavzeli mesto Chungking. V mesta je panika. Japonski mornarji so se iskreni, da varujejo

Eveleth, Minn.

Opozorjen po drugih, našel sem v številki Vašega cenjenega lista z dne 8. novembra t. l. v predalihi Glasila JSKJ, dopis iz Eveletha, v katerem tukajšnji rojak g. Martin Panian napada tudi moje osebo in poroča par gorostasnih laži.

Ni moja navada prepirati se po časniki, najmanj pa se s svojimi sorojaki, vendar pa na ta dopis ne morem molčati, ker se v njem napada moj značaj. Dopisnik piše, da jaz nisem hotel v cerkvi oznaniti veselice tukajšnjega društva "Eveleth" in s tem nisem izpolnil obljube.

Velika, nesramna laž! Kako pa morem obljubo prelomiti, ako je sploh nikdar nisem dal? Resnica pa je, da mene nikdar nikdo ni prosil, ali vsaj pozival, da naj oznamim veselico omenjenega društva. Resnica pa je tudi, da bi bil jaz rade volje oznanil veselico, ako bi mi bil sploh kdo to rekel, kakor sem to še vedno storil.

Dalje ni res, da bi bil jaz zahteval "talijo" dva dni pred igro nazaj, ampak sem pustil knjigo društvu, dokler mi je ni gospa predsednica prinesla kak teden po veselici nazaj.

G. dopisnik se tudi nekam hudeje, da je društvo prosilo ravno mene za knjigo. Oh, kako strašno zlo je to v njegovih očeh! Povem pa, da bom jaz vsakemu rad popostregel, ako me bo prosil za knjigo, ne glede na to, ali je g. dopisniku prav ali ne.

G. dopisniku tudi ni prav, da je zborovalo društvo "Kršćanskih mater" na isti večer, ko se je vršila veselica. No, gospodine, seja je bila redna mesečna, ne izvanredna, torej ne nalašč oznanjena. A tudi ta seja bi se bila prestavila, ako bi me bil kdo na to spomnil. Sploh pa so pri imenovanem društvu samo 3 članice, ki so obenem članice društva "Eveleth", tako vsaj se mi je pozneje povedalo. Sploh pa je bila seja kmalu končana, veselica pa se je baje pričela precej pozno po določeni uri in tako so imele vse članice društva "Kršćanskih mater" priliko, vdeležiti se tudi veselice, ako bi bile hotele.

Nova laž in nesramno obrekovanje! V tukajšnjem "Otročjem društvu" se napada ali obrekuje napredne jednote. G. dopisnik! V tukajšnjem "Otročjem društvu" poučujem jaz otroke v pravilnem branju, pisanju in govorjenju v slovenskem jeziku, kar mi pa vendar ne boste zamerili, saj je vendar to narodno in Vi ste znani navdušeni narodnjak. O kakki jednoti, katoliški ali napredni, se na sejah nikdar niti črnilo ni! Torej zopet laž in obrekovanje!

Končno svetujem g. dopisniku prav prijazno, da bi se naj tudi on sam držal nauka, ki ga daja duhovščini, ter bi tudi on ostal le pri svojem stanovskem poslu in bi se ne vtikal ob vsaki priliki v poslovanje in delovanje duhovniškega stanu. Pa brez zamere, g. dopisnik!

Anton Leskovic, župnik.
(S tem je ta zadeva za nas končana. Pobotajta se sama. Dopisnika pa prosimo, da vedno poročajo samo resnico. — Op. uredn.)

Reading, Pa.

V tukajšnjem mestu je po 11-mesečni bolezni v starosti 40 let umrl rojak John Matečič, rojen v vasi Cerkevšče na Belokranjskem. Tukaj zapuščala zaljubljenega soprogo ter več mladoletnih otrok v starosti od 8 mesecev do 14 let. Pokojnika smo pokopali 24. novembra na pokopališču Getsemane. Spreveda sta se korporativno vdeležila in položila na krsto pokojnika krasne vence iz svežih cvetlic društvo sv. Jurija št. 61 JSKJ, katerega član je bil ranjki od časa vstanovitve, in dr. Maj št. 25 SSPZ, za kar izrekam v imenu društva sv. Jurija in zaljubljenega soproge društvu Maj prišerno zahvalo.

Zahvaljujem se tudi vsem soprobratom društvu sv. Jurija, kateri so radovoljno opravljali samarijansko delo in bili v pomoč trpečemu soprobratu in zaljubljeni soprogi. Kakor veliko drugih, je tudi ranjkega Johna Matečiča spravila v prerani grob delavska sovražnica jetika ter s tem oropala soprogo ljubljeneža moža in otroke draga obeta.

Društvo sv. Jurija je sklenilo pri zadnji mesečni seji, da se predloži decembrska seja s drugo sredo na soboto po drugi črni v mesecu; prihodnja seja se bo te

rej vršila 15. decembra ob 7. uri zvečer v navadni dvorani.

Ker bo na dnevnem redu volitev odbora za leto 1918 ter več drugih važnih stvari, so tem potom prošeni člani, da se vdeležijo vsi seje točno ob 7. uri zvečer. Kdor se ne vdeležijo seje brez zadostnega vzroka, plača en dolar kazni.

Vsem članom svetujem, da pri volitvi odbora pustijo na stran osebnosti, prijateljstvo, sovraštvo, vero, politiko in šalo. Vsakega je dolžnost gledati le, da se izvoli zmožen in delavljeden odbor. Ako nima odbor dobre volje in veselja do dela, so vse izkušnosti zaman.

Dalje prosim vse člane, da plačajo za mesec december mesečno prejo ko mogoče, da mi bo mogoče pravočasno zaključiti društvene knjige, izdelati imenik članstva in šestmesečni račun, da pride vse pravočasno v glavni urad jednote.

Vse rojake, kateri še niso pri nobenem društvu, opominjam, da pristopijo k enemu ali drugemu slovenskemu društvu. Vsako društvo je dobro in skrbno za člana, če le plačuje prispevke in izpolnjuje društvena oziroma jednotna pravila; v slučaju potrebe tudi počaka za kak assement, kar se pa ne zgodi pri ameriških zavarnicah.

V slučaju bolezni se človek najraje obrne na rojake, zlasti še, če ima sobrate, ki skrbijo, da mu daljšajo skrbni in bolečine.

Neizprosna smrt sicer sama skrb za listek na oni svet, truplo pa pusti, kjer mu je preostalo nit življenja. Zato skrbimo sami v naprej, da se naši zemski ostanki dostojno položijo k zadnjemu počitku in da zapustimo nekaj pomoči svojim dragim, ki bodo morali v potrebi.

Bratski pozdravjam vse člane JSKJ, zlasti izven Readinga stanujoče člane društva sv. Jurija.

Frank Špehar, tajnik.

Praznik krizantem.

Spisal Saša Sankov.

Basen.

Kraljica narava, dobra mati je umirala....

Sonček bridko in mrko, je skrivno lica za žalobno preprogo, nebo se je solzilo od prevelike bolesti, ljudje in živali so tavali tužno po svetu, drevu in drugim rastlinam pa se je sušilo listje od silnega hrepenenja po izostalem materinem poljubu.

"Se enkrat," hropela je težko kraljica, "še enkrat predno odidem, bi rada objela svojo najmlajšo in nežno dečo; svoje cvetlice. Skrbela sem zanje, obdajala jih bogato s pisano, dragoceno obleko in v zlahajnem vonjem, tebe o človek pa sem postavila kot varuha, da jih gojiš in obvaruješ pred pogubom. Ti bi rada vedela, če jim se kaj manjka; naj stopijo tedaj k meni, ena za drugo s svojimi željami."

"Rada bi se branila," začela je vrtnica, "vse želi po meni, in človek, namesto da bi me ščitil, me trga in stavi za zabavo v dragocene posode."

"Naj ti bude", dišne narava. In roža doli takoj traja, da se lahko brani.

Jezavo, da ni bil prvi, zadere se jokavo oholi tulipan: "Vonja nimam, in še z barvanji ste me tako revno obdarili; prosim tedaj vsaj živo in pisano obleko. Tudi njemu je bila izpolnjena želja.

Zadnja v vrsti se obotavlja vijolice. "Kaj manjka pa tebi draga vijolice?" vpraša z bolnim nasmehom kraljica.

"Zadovoljna sem o majka, kakor ste me ustvarili," reče vijolice, "modro lepo obleko imam, in vonj mi je blag in zlahajen."

"Takšna ponižnost," odvrne narava, "ne sme ostati nepopolna; vonj naj ti postane še sladkejši in močnejši."

Tako so stopale vse cvetlice pred smrtino posteljo visoke matere, samo krizanteme ni bilo. V svojem tišem kotičku je ostala, ter bridko, bridko prelivala solze po srčnodobri stvarnici. Toda kraljica jo pogreša, ter vpraša v zadnjih izdihih: "Kaj pa s teboj, uboga krizantema?"

"O majka mila," zaplače poslednja, "tako zadovoljna in srečna sem bila. Vano rano jutro me je šeloli solza veselja, vaš glas, ki je bil prvič v mojem življenju, me je razveselil."

Testament.

Povest. — Spisal Janko Kramnik.

V tem je bil Topolščak. ki je jeno gledal prekanjenega potepuha, toda niti čimil besedice, razganil krvavi zavitek in vzel iz njega pismo. Bral je le naslov: "testament", potem pa ga vtaknil v žep. Zavitek pa je držal nad svetilko, da je zgorel.

"Pokaži, pokaži!" je silil mešetar zlobno.

"Kaj ti mari?"

"Toliko ne kot tebi, he, he! Toda, brate, sedaj pa daj, da bom imel malo drobiža za prihodnji teden — ker pogosto ne bom hodil k tebi — to se pravi, po vsak krajcar — rad me tudi ne boš videl in zato, da bo dalj mir — daj, daj!"

Miklavž je molče izvlekel nekoliko tolarjev iz žepa in jih vrge na sod pred Klandra.

"No, bo že, bo že!" je kimal ta zadovoljno. "Sedaj pa pojdiva lepo venkaj, ti naprej, kakor se spodobi, he, he — in jaz za teboj!"

Storila sta tako in Topolščak je izpustil mešetarja brez slovesa skozi vrata. Le tiho, ali sčisto kletev je vrge za njim. —

Miklavž ni mogel zaspati; premetaval se je po postelji semtertja in nestrpno čakal jutra. Vendar, ko se je danilo in ko so že prvi žarki jutranjega sonca poslegli v dolino, ni hotel vstati: čakal je nečesa drugega, o čemer je vedel, da ne bo dolgo izostalo, novost o ubitem ali ranjenem Tomažu Omahnetu. Je-li ubit ali samo ranjen? Poslednje si je nehotel vedel, a vendar — ko bi Tomaž znal to, kar stoji v tem testamentu? Pa — saj ne zna brati in drugega tudi ni povprašal; če je ranjen, okrova in pri Miklavžu bo imel dovolj dela in jeta. S tem si je samopridnež tolažil vest, toda zaman; miru ni našel, ni spanja.

Naposled pa mu tudi ni trebalo dolgo čakati. Kmalu potem, ko so bila zahrešala hlevna vrata in zaevili skrišce ob vodnjaku, oznanjujoč, da je hlapec že pri svojih opravkih, se je čul tudi ne navaden hrup po cesti navzgor, kakor bi teklo nekoliko ljudi z vršcem proti hiši.

Topolščak je bil brzo s postelje in opravljen. Na dvorišču so ga že klicali.

"Miklavž, Omahnetov Tomaž se je ubil!" je klical eden izmed cestnih delavcev, ki so bili prišli naproti kremlarju, stopivšemu iz hiše.

"Ubil se je?" je vzkliknil le-ta osupel, ali takoj bi se bil najrajši v jeziku vrgnil.

"I — drugi ga vendar niso! S praga je pal vznak, ko je odpiral vrata; menda je bil pijan ali kaj?"

Topolščak, hlapec, dekla, celo teta Urša in došli dnmariji, vse je hitelo navzdol proti Omahnetovi hiši. Tam je bilo zbranih že več ljudi, ki so vsi bolj radovedno nego pomiluje gledali na tleh ležečega starca. Tam, kjer je slonela glava, slučajno ob robatem stranskem kamenu, je bila mala luža krvi, napol strjene, in vsi so bili složni v tem, da je Tomaž udaril ob ta kamen. Sople je še, a ni se zavedal.

"Padel je — zdrsnilo mu je na pragu," je pritrjeval Topolščak javnemu mnenju. "Po gospoda pojdi kdo in v hišo ga spravimo. Vode bo treba, vode!"

Vse je ubogalo njegovim ukazom in kmalu je ležal Omahnet na svoji postelji, Urša pa mu je izpirala rano na glavi.

Miklavž je stal pred kočo.

oko me je tako mlo gledalo; ob zlatem odsevu vašega obličja pa sem se grela in rasla. Sedaj pa me zapustite in konce bode vsega."

"Kdaj si pa cvetela reva, ali imaš lepo prazniško obleko, imaš prijeten vonj?" vpraša zopet mati. "Nista mi bila podarjena ne cvet, ne vonj," odvrne bolestno krizantemo; "ali živiti sem smela z drugimi cvetkami lepoto vašega obličja in hvaležna sem vam zato in celega srca."

"Zlato, preprosto dete," odvrne ganjeno priroda, tvoj naj bode najdragocenejši delež, ki mi je še ostal. Ko zaspiš, ko bode vse žalovalo in brez življenja, ko bode tulil ostri veter po poljani, takrat cveti in uživa vrhunec svojega razvoja...."

In kraljica zatihne trudne oči. Le kako jo mešetar odeda jo zagnal, in nje pa se ravno mešetar je šeloli solza veselja, vaš glas, ki je bil prvič v mojem življenju, me je razveselil."

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

"Čudno, tu je tudi nekoliko krvi!" se oglasi eden delavcev, ki so se vedno ugrabili o nesreči. Kraljica je na rušnjo poigrla.

"Ta je menda skropila sem," reče Miklavž malomarno.

Drugim delavcem se je vzrok Tomažev ranc zdel tako jasn, da se niti brigali niso za to opombo, in Miklavž je mimogrede dregnul s čevljem v krvavo travo; rosa in prah s steze sta zagrnila rdečo liso.

Kmalu potem je dospel domači gospod župnik, Topolščak ga pa ni čakal, nego se vrnil prej domov. Okoli pol dne je prišla tudi Urša ter pripovedovala, da se Tomaž zaveda, da govoriti ne more; jezik mu je bil omamljen. Potem je še pravila, da je hotel gospod župnik dogodek takoj naznaniti sodišču, a ker so vsi vedeli, da je tu le nesreča, je opustil tudi to. Po vranskega padarja pa so vendar poslali.

VIII.

Pri Brnotovih je bilo zadnje dni pred napovedano poroko precej posla. Tudi Metka je morala od zore do mraka pomagati pri zdelovanju in pripravljaju raznih stvari, katerih je bilo treba za bazo. Oče in mati sta ukazovala, drugi so pa ubogali ter niso se niti pobrnil za blede lice in objokane oči mlade neveste, nego vse je bilo nekako veselo; edini Gotard je šepal okoli jezen in nedostopen ter nejevoljno opravljal svoje delo. Mati ga je enkrat poprašala, je-li bolan, ali ni niti odgovoril ni. Stari Brnot se pa za take muhe ni brigal.

Tisti list, ki ga je bil Tomaž izročil Gotardu, je nosil ta vedno s seboj; toda brati ni znal, drugim pa kazati ga tudi ni hotel. Ugibal je le venomer, kaj bi.

O Tomaževi nezdobi so kmalu zvedeli, pa še Gotard ni slutil zanj kaj drugega, nego da je Tomaž v pijanosti pal vznak s praga in se pobil tako hudo. Ta pa je ležal še vedno v svoji koči — zavedal se je sicer, toda jezik mu je popolnoma odrekel; Klandrov udarec mu je prehudo pretresel možgane.

Poroka se je imela vršiti v ponedeljek. Poslednjo noč, katero je probila Metka na domu svojih rediteljev, je potrkal zopet Gotard na njeno okno.

Pomolela mu je obe roki skozi omrežje.

"Kaj boš, Gotard?" je hitela. "Drugeče ne more biti, — oh, pa mi je vendar tako hudo!"

"Metka!"

"Kaj?"

"Odpri mi dur!"

Izpustila je obe roke njegove in stopila od okna.

"Ne, ne, Gotard!"

"Metka, poslednja noč je noč — in ti si moja ali nisi moja še danes. Jutri ne več!"

"Da, jutri ne več! Pa danes — ne, Gotard, pojdi, pojdi —"

Pes je zalajal glasno na dvorišču.

"Stopi sem k oknu, Metka!"

je šepetal fant.

"Če pojdeš strani potem!"

"Pojdem!"

Stopila je bližje k omrežju.

"Jaz imam tu nekov list, neko pismo, ki mi ga je dal Omahnetov Tomaž in ki se tiče tebe, je rekel."

"Mene?" se zavzame deklca.

"Kaj hočem z njim? Midva me znava brati. Jutri pojdem k sodišču na Vrnsko vprašat, kaj in kako; najbližje je, tukaj ni nikomur zaupati."

"Jutri!"

"Vrni se o pravem času! Da bi Tomaž mogel govoriti — on že zna, kaj je tu notri, a sedaj ta ne reče!"

"In kaj je rekel Tomaž?"

"Rekel je, da bo ta list končal Topolščaka."

"Oh, pojdi, pojdi takoj na Vrnsko!"

Zazdelo se je obema, da jima sije že zvezda vesele nadeje.

Ločila sta se kmalu in danes brez solza, brez joka.

Ko so v jutro naprezali pri Brnotu vozove in sedeli svatje na voze — zakaj glavni shod je bil pri Topolščaku in poroka je bila napovedana v št. Ožoltu, ker v št. Gotardu duhovnika niso imeli — ni bilo nikjer Brnotovega Gotarda. Stari se je hudoval dolgo, a naposled je ukazal pogostiti.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

Topolščakovi svatje so se že čez hišo in po poljani razhajali. Miklavž je bil in pogledal v svoj žep, kjer je bil njegov testament.

pred odhodom v cerkev, je bila formo in nastopilo pred cerkvijo tudi obila. Vino je že teklo po mizah. Šentgotardne je pozdravil glasen vik in krik, morali so razvoh in sesti k drugim v veži ter pred hišo pod lipi. Zgoraj v hiši pa je bil prostor za svatovanje po poroki.

Topolščak je bil jako skrben in je pazil, da ničesar ni manjkalo. Hodi je od enega do drugega, kakor bi ne bil on sam glavna oseba, ženin namreč, nego le vljuden kremlar, ki gosti tuje svate za dobri račun. A pogledoval je večkrat nekako nemirno na debele uro, ki jo je nosil ob težki srebrni verižici, ter potem nazival druge, da bo treba odrediti. Mudilo se je mozu in navdajala ga je neka skrivna skrb, da bi v zadnjem trenutku utegnulo še vse izpodletiti. Tudi to mu je bilo silno neprijetno, ko Brnotovega Gotarda ni ugledal med prišleli. Pravi njegov sin Andrej, mlad, šibek dijak, je bil tudi tu in je pobajal med svatje; nihče ni mogel reči, je-li vesel očetove ženitve, ali ne.

Ko je Miklavž vnovič stopil iz veže na dvor, hotele opozoriti starjšino, da čez poteka, ga je potipal nekdo po rami; ozrl se je ugleda ženin poleg sebe v neprijetni lokavi smehljaj raztegnjeno lice — Klandrovo.

"Kaj hočeš tu danes?" je vprašal nejevoljno.

"Vem, da me nisi vesel in da me nisi vabil, ali v gosti sem vendar le prišel! Tvoj denar imam proketo malo teka, lačen in žejen sem, in danes bo tu prilika za mujeno popravilo! Nič se me ne sramuj, Topolščak, saj ne bom sedel med svate, če me ne boš klical; tu doli v veži bom ostal! Če me pa gori pokličeš — he, he, bom pa tudi ubogal — he, he!"

Ženin ni odgovoril ničesar, a pogled, s katerim je premeril razcapanega mešetarja, je govoril tem jasneje, pa le Klandru na veselje.

"Lej ga no, kaj me boš snedel, kaj-j?" se je rogala Klander skoro naglas.

"V režo sedi!" je velel kremlar ter je konaj dušil jezo in skrb.

Oni se je zlobno namuznil, a vendar molče ubogal.

(Dalje prihodnjič.)

Kako je prišla Beneška Slovenija pod laško oblast

Oprostitelj avstrijskih tlačanov.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 6, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Pred kratkim je umrl v Hobokenu, N. J. eden izmed stvariteljev evropske zgodovine, skoro neobjekovan, nečuden in neopevan, vsaj v kolikor je bilo pri tem prizadeto splošno občinstvo in časopisje glavnega mesta. Za one pa, ki poznajo zgodovino moza, ki se je pred davnim časom boril, da napravi svet varnim za demokracijo, pa je bila smrt dr. Hansa Kudliča vzrok za resnično žalost.

Kudlič je moral pobegniti iz Avstrije, ko je bil star 26 let. Prejšnje leto pa je boril večji boj kot ga je boril — Košut. Slednji se je boril le za prostost Ogrske, izgubil igro ter našel pribežališča v Združenih državah, kjer se ga je visoko častilo.

Kudlič, sin kmečkim starišem, pa se je boril za oproščenje kmetov ter — zmagal.

Tudi on je moral pobegniti v Ameriko. Za njegov prihod in njegovo sedanjo smrt pa se je javnost kaj malo brigala in njegovo življenje v Hobokenu, kjer se je nastanil, je bilo trdo in sorazmerno malo noseče življenje — zdravnik.

V Evropi, posebno pa v Avstriji, zavzema nasprotno Kudlič v središču ljubečih isto mesto kot ga zavzema v Združenih državah — John Brown.

V starosti 25 let, dočim je bil dijak na dunajskem vseučilišču, je skušal zlomiti verige, v katere je bila vključena Avstrija. Uničil je pravcati temelj tevdalstva. Po storjenem delu pa je prišel na naše obale, Amerikane v srečo, še predno se je izkreal.

Bil je močan, reflektiven značaj, zelo ljubezniv, a obenem tudi nagel v svojih sklepih, kadar je videl krivico pred svojimi lastnimi očmi. Vsled tega je bil zelo delaven pri izboljšanju civilnega življenja v Hobokenu.

Potreboval pa je neposrednega stika z zatiranjem, da je pričel poslovati. Ta posebnost njegovega značaja nam daje ključ za razumevanje te navidezne dvojnosti življenja Kudliča, kojega ime je bilo drugače pisano, nalik onemu Schurza, z zlatimi črkami v zgodovini naše Državljanske vojne.

Dr. Hans Kudlič se je rodil leta 1823 v majhnem mestu Loebenstein v Avstriji. Bil je sin kmečkim starišem ter vsled tega iz dna duše čutil tlačanstvo, ki je še vedno obstajalo kljub odredbam avstrijskega despota Jožefa II.

Ti tlačani so bili prisiljeni delati brez vsake odškodnine skozi nekako 100 dni na leto na posevskih plemstva. Davki in naklade so požrle nekako 70 odstotkov čistega dohodka kmeta. Dočim pa so mali kmetje vsled reforme Jožefa prenehali biti sužnji, se jim vendar ni nič boljše godilo, dokler ni postal Kudlič "oprostitelj kmetov" v Avstriji.

Njegovi stariši so želeli, da postane duhovnik. On pa je odšel na Dunaj ter pričel študirati pravo.

Dejanski se je vdeležil revolucije leta 1848 ter bil ranjen na dunajskih barikadah dne 13. marca istega leta. Nato je bil izvoljen za poslanca v avstrijski državni zbor. Tam je bil eden izmed številnih brez imena in upliva. Takozvano akademsko oratoriko, nerazumljivo za maso naroda, se je smatralo za bistveno potezo parlamentarizma. Poslanci so govorili v visokih frazah, a malokdaj kaj ukrenili.

Vsled tega ni bilo nobenega čuda, če so se revolucije v Nemčiji in Avstriji izjalovile. Vse te ustaje so imele le eno dobro posledico in to je pripisovati Hansu Kudliču, ki je dne 26. julija 1848 stavil v državnem zboru naslednji predlog:

— Od sedaj naprej naj bo odpravljena tlaka, z vsemi pravicami in dolžnostmi, izvirajočimi iz nje.

Vihar odobravanja se je dvignil, ko je tajnik zbornice prečital ta epohalni stavek. Predlog pa je imel pred seboj težavno in trdo pot.

Mogočni zastopniki fevdalizma so napeli vse sile, da preprečijo sprejem tega predloga. Njih napor pa so bili zaman, kajti Kudliču se je posrečilo dobiti podporo Lesserja, zgovornega poslanca iz Salzburga ter enega najboljših političnih ekonomov v tej zbornici.

Dne 7. septembra 1848 se je sprejelo predlog Kudliča. Kmetje v Avstriji so postali — prosti možje. Njih oproščenje je bil prvi in treba tudi omeniti, edini veliki uspeh Kudliča. Kljub temu pa je s tem upravičen do mesta v krogu svetovnih oprostilcev.

Ko je malo nato mladi dijak in poslanec obiskal svoje domače mesto Loebenstein, mu je priredilo prebivalstvo kraljevski sprejem. Male hiše mesta so bile ovite v zastave, nemški kmetje so ga pozdravljali in mu stiskali roke, Poljaki so mu poljubovali rob suknje in Malorusi so celo poklekali pred njim v čestni prah.

Bil je najboljši slavljén mož v Avstriji. Šest mesecev pozneje pa so se razmere izpremenile in nastopila je doba — proti-revolucije.

Dočim se je skoro vse druge uspehe revolucij let 1848 in 1849 v Nemčiji in Avstriji razveljavilo, si vendar niti Bach in Schwarzenberg, reakcionarna fanatika, ki sta vladala Avstrijo z železno roko, nista upala preklicati Kudličove postave, s katero se je dalo kmetom prostost. Prebivalstvo v deželnih okrajih je bilo v normalnih časih vedno najmočnejša opora konservativnih strank na evropskem kontinentu. Vsak poskus, da se stavi male kmetje zopet pod tlačanstvo, bi pomenil novo revolucijo.

Skozi več kot četrto stoletje je bil Kudlič nato političen begunec, dokler mu avstrijski cesar ni podelil amnestije. Leta 1872 je obiskal svojo domačo deželo in njegovo potovanje po Avstriji je bil zmaosglaven sprevod. Njegovo bivanje v Avstriji pa je bilo zelo kratko. — Popolnoma se je namreč amerikaniziral ter ni ljubil razmer v dvojni monarhiji in to kljub gotovim plemenskim simpatijam.

Jan Marija Plojhar.

Četki spisal Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

"Monsignor mi je nekoč celo rekel, da vam zapusti ta zaklad, imel je čudno misel, da se vi s tem v enem nikitite kot nevesta. — Snehljaje se, mi je rekel: 'Gotovo boste dalje živeli nego jaz in Katarina poročite vi. O, vi dočakate sto let, jaz pa kmalu umrjem'. — Čudno, kako se je izpolnil drugi del njegovega proročstva."

Sedaj mu Katarina že ni mogla reči, da mu daruje nakit. Reči pa, da se ne misli omožiti, to se ji je zdelo kočljivo pred tem mladim, molčečim možem, o čegar ljubezni je morala neprestano misliti.

Rekla je torej: "No, pridite kmalu k meni, don Clemente, da vidite te imenitne predmete."

"Kmalu pridem", je odvrnil, in so vstali ter sedli k oknu. Ko so bili popili še po časi črne kave, ki jo je Ersilija ponujala kot veliko potratno in v očito prevzetnostjo, je predlagal poposled don Clemente že davno nameravano pot v Veje.

"Jaz ostanem pri Ersiliji", je rekla Katarina, "moram ji še marsikaj razjasniti zaradi šivanja in se malce ogledati, kako se vrši vaše gospodarstvo; to mi je strogo naročila Santarella."

"Duhovnik jo je prijel za roko ter se posmehoval s sočutnim in sanjavi izrazom, ki se je tako malo ujemal z onim, kar je pravkar povedala, da se je deklica zmedena odvrnila. Zdelo se ji je, da starček čita v njeni duši, da je uganil, zakaj hoče biti sama. Ali je slutil, kako težko ji je bilo pri srcu?"

"Gospod, ali bi ne hoteli naročiti Gioachinu, naj mi z vašim konjem osedla tudi mojega?" je rekel don Clemente Janu Mariji. — "Oprostite, toda mislim, da pogledate sam, kako opravi dečko vašega konja, sicer bi poslal Ersilijo."

Zopet se je ozrl na deklico, ki ji neprestano povešala oči. Jan Marija je razumel, da hoče ostati z njo sam.

Odšel je brez besede.

Ko že ni bilo slišati koraka na mostovžu, je rekel don Clemente:

"Katarina, vi imate nekaj na srcu, oprostite! Iz mene ne govori radovednost. Zdi se mi, da bi radi govorili, pa se ne upate. Ako se motim, mi povejte to in obmol-krem."

"Uganili ste", je zašepetala. "uganili! O srce moje je težko, težko. Toda za Boga, ne vprašajte več!" je kliknila naglo in glasneje. "V tem trenutku ne morem govoriti." In boječe je zrla k durim.

"Pomirite se", je rekel nežno. "Nočem izpraševati in počakam da izpregovorite sami."

"Da, da, pri meni doma", je šepetala.

Trenotek sta molčala.

Pogledala je nanj ter rekla:

"Ah, ko bi imela vaš mir, vaše duše jasnost! Kako je mogoče doseči takšno srečo?"

Melanholski smev mu je preletel obraz.

"Da ste moje starosti, imeli bi moj mir", je odgovoril z neko prismsjo otožnosti.

Spomnila se je legende, ki je pravila o njegovi veliki strasti, o njegovi dolgi boli. Kako jo je to ganilo v tem trenutku! Da, z njim lahko govori zaupno, on jo bo razumel, on, ki je vedel, kaj je ljubezen in odpoved! In zdelo se ji je, da ga šele sedaj popolnoma razume. Ta čista, nežna, velika ljubezen do žene, ki mu je ostala ideal, ta sveta odpoved ga je bila popotila solz in vzdihov privedla k drugi ljubezni, k najvišji ljubezni do Boga. Ni mogla i ona stopiti na to pot in priti k onemu cilju?...

Jan Marija se je počasno vračal po stopnišču.

"Muka, muka!" si je tiho govoril. "Kako naj skrijem in tajim to burjo, ta nemir, ves ta obup v sebi! In kje je izhod iz tega brezna?"

Ko je prišel v sobo, je dejal don Clemente:

"Povedem vas iz Vej in od 'grotte Campanie' na druga zanimiva mesta, o katerih ne pripove-

ba opravičbe. Da ste zakrivilu u-

duje noben izprevodnik. A vi, kontesa, zadremajte tu v naslanjaču ko bova midva blodila po sledovih davne Etrurije."

Uganil je, da si želi samote, in namenil se je, da zadrži mladega moža prav dolgo na izletu.

Ko sta odšla, se je pogreznila Katarina v naslanjač, ne da bi zapala, ampak da si odpočije. Ersilija je bila nekje z doma. Sama sama je ostala. Naposled!

"O, ti moj Bog!" je vzklila in se vtopila v dolg, krčevit jok. Ni se mogla potolažiti.

"Kakšna bolest, kakšna bolest! je plakala in stiskala roki k srcu. Utružena od joka in ko že več ni imela solz, je dvignila glavo in zagledala skozi okno Ersilijo, gredečo od Isole Farnese. Hitro si je zravnila lase in obrisala oči. Vravnila se je na sedežu te se ukerila mirneje in ugodneje. Njena noga je zadelala ob knjigo, ki jo je nevede menda porinila z mize. Mehanski jo je pobrala in odprla. Na dejala se je, da Ersilija, ako vstopi, ne izpregovori precej z njo, če jo napade pri knjigi, in da ji pusti časa za pomirjenje. Njen pogled je zadel v knjigi ob nastopne besede: "O, ljubezen, kaj naj o tebi rečem, kako naj te hvalim! Zate bi dal vse, kar je mojega, toda kaj bi mogel imeti, ki bi bilo tebe vredno! Vendar ti dam vse, kar imam, kar je mojega: svoje telo in življenje ter najtanjše želje svoje-ga srca hočem dati za tebe in to vse smatrati za nič! Vso radost čutja, vse pristrastje duše rad žrtvujem za tebe! Zakaj ti edina si pri meni cenjena nad vse druge cene, si zame večji užitek, si mil-kavnejša, milostnejša, bolj obla-žujoča nego vse drugo! Ti edina me nasitiš, ozdraviš, mi daš bla-ženost življenja!"

Presenečena, živo ginjena je po-gledala na naslov knjige. To je bila zbirka razprav, in besede, ki jih je čitala, so stale v razpravi: "O vrednosti ljubezni", ki jo je spisal menih Hugon iz samostana Sv. Viktorja. Razpravljalo se je tam o ljubezni do Boga. Toda tisti hip ni poznala Katarina nobenih razlik v ljubezni, razumela je samo eno edino, ono ljubezen, ki jo je tako težila in blažila obenem.

"O, za tebe hočem vse dati, telo in življenje in vse želje svoje duše", je vzklila. "In vse to smatrati za nič! Ti edina imaš zame veljavo."

In iznova so ji lile solze iz oči in je plakala, tako da niti videla ni Ersilije, ko je prišla v sobo.

"Nebes, kaj vam je?" je zavpila starka. "Vi plakate kakor Marija Magdalena pod križem! — Kaj vam je?"

"Nič, nič, več, Ersilija, mila dobra duša", je odvrnila Katarina. "Potolažite se, glejte, saj že ne jokam."

In potlačila je solze.

"Ko bi se sedaj vrnila gos-da!" je vzklila Ersilija. "Vaše oči so rdeče, zatekle."

Deklica se je prestrašila.

"Za Boga", je zavpila, "dajte mi naglo sveže vode, da se umijem. Ah, ko bi prišel —"

"Don Clemente!" je vprašala Ersilija ter zvedavo zrla nanjo, tako da je deklica zardela. Starka se je lokavo posmehovala.

"Kontesa, tudi jaz sem bila mlada", je rekla, "in verjemite, da sem bila takrat nekoliko lepša nego danes. No, nič do tega, ampak takšne solze se posuše hitro. Majhno nespornost! Ne, ne, ničesar več ne vprašam. Kako naj bi se osmleli! Kje je šivanje?"

Katarina se je požurila, da ji naglo pojasni, kar se je tikalo šivanja. Potem je poprosila zopet vode. Starka ji je prinesla in obenem majhno, nekoliko slepo zrcalo, edino v hiši, ki ga je rabila pri jutranji opravi.

Katarina se je prestrašila, ko se je bila zagledala. Sledovi joka so bili preveč očitni. Starka je ugajala, kaj jo je bolelo.

"Kaj, ko bi šli naprej v San Cataldo?" je vprašala. "Gioachino bi vas lahko spremljal na oslu. Pri tej priliki bi mu lahko izročili tisto obljubljeno platno. Zanesite se name, da vam opravičim pri do-nu Clementu, dasi pri njem ni treba opravičbe. Da ste zakrivilu u-

mor, on bi poiskal in našel v svetem pismu kakšen stavek, ki bi vas opravičil in očistil. In oni gospod... Ali ste mu obljubili, da tukaj počakate nanj?"

"Nisem, Ersilija. Bil je tako ljubezniv, da me je spremljal sem, kar še ni dokaz —"

"Že dobro! Sel je z vami sem in Gioachino vas spremlja nazaj, in oni gospod —"

"Opravičite me pri njem! Naročite mu, da —"

Deklica ni vedela kaj.

"Da se ran zahvalite, ko se povrne v San Cataldo. V tem se posuše vaše solze —"

"Da, recite mu, naj" — pomolčala je — "moj Bog, kaj, kaj!" je glasno mislila.

"Povem mu, da vas dohiti, naj jaha po cesti."

"Le, le!" je naglo rekla deklica. Nemirno je hitela doli po stopnicah.

"Ni mogoče, da bi z njim šla sama, sama po tej dolgi poti! Kako mučno bi to bilo zanj, kako bridko zame!" si je rekla, ko ji je Gioachino pripeljal konja in je namesto sedla vrgel zloženo platno na svojo v vasi izposojenega osla.

Ersilija mu je polagala na srce, naj ne izgubi na povratku tega kar mu v San Cataldu izroči kontesa za dona Clementa. "Tako se zavriš vse dobro, in pozneje se temu posmejete, kontesa", je govorila starka, ko se je ločila z deklico. Ni slutila, kako jo je mučila svojimi namigavanji.

Katarina je povsila glavo in hitro jahala, Gioachino je počasno capal za njo.

Bila je že davno izgnila v pu-sti kampanji, ko sta se don Clemente in njegov gost vračala domov.

Stari duhovnik je sedaj po Katarininih besedah vedel za trdno da se plete nekakšen roman med tema mladima osebama. Prav nič se ni čudil, da je poslušal Jan Marija tako razmišljen in mračen njegovo razlaganje, čeprav je don Clemente pokazal vso svojo učeno-st, mu v Vejih pojasnil vse zmote večine staorinoslaveev, mu zgovorno in temeljito dokazal, da je mogla etrurska "Arx" stati nek-daj samo na tem mestu in da je samo s te ceste Kamil mogel nasko-čiti mesto in da je le tukaj poleg tega gostega grmovja mogel stati Junonin tempelj, kamor so Rim-ljani najprej pridrli.

Kaj je bilo Janu Mariji mar za Rimljan, kaj za "Arx", za vse mesto Veji, kaj za 'grotto Campano' z vsemi zanimivimi, baje etrurskimi slikami!

Trdovratno je molčal in razburjen po pušil svačlico, tako da se je don Clemente naposled nekako nalezal molčanja, da že ni mislil o Etruriji in da je vzel vsako mu zdajpzdaj ponujeno svačlico, u-strezajočo na ta način svoji edini človeški slabosti.

"Samo tedaj ne verjamem, da je angel, kadar ga vidim pušiti", je sosedom in botram pravila Ersilija vselej, kadar se je z njimi shajala pri starem kamenitem vodnjaku, iz katerega je na glavi no-sila vodo v veliki, starodavni po-sodi iz medenine, katero bi bil marsikakšen zbiratelj drago pla-čal.

Don Clemente je bil zelo prese-nečen, ko mu je povedala Ersilija, da je kontesa že davno odšla z Gioachinom.

"Otožno se ji je zdelo pri nas glava se ji je silno razbolela, sve-tovala sem ji, naj bi se rajša oop-ravila domov ter legla", je pravi-la. Potem se je obrnila k mla-demu možu, ki se je kakor v mr-zlici tresel razburjenosti. "Pozdrav-ja vas in je rekla, da se vam sama zahvali za uljudnost, ker ste jo spremlili semkaj."

"Sedite", je izpodbudil don Clemente, videč, da Jan Marija iz-težka stoji na nogah. Smilil se mu je.

"Med njima mora biti neka na-gla, šele spotoma nastala neslo-ga", si je mislil in užalilo ga je, da ne ve pomoči.

"Hvala", je rekel Jan Marija. "Tudi jaz se ne počutim dobro, zato pojdem rajši domov."

"Morda dobitite konteso", je menila Ersilija, dobro vedoč, da to že ni mogoče. "Je rekla, da u-bero cesto."

Ko je zapustila sobo, je boječe našel don Clemente:

(Dolgo grčevito).

SESTRI DRŽAVNEGA TAJNIKA LANSINGA, KI STA PRI RDE-CEM KRIŽU V FRANCIJI.

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

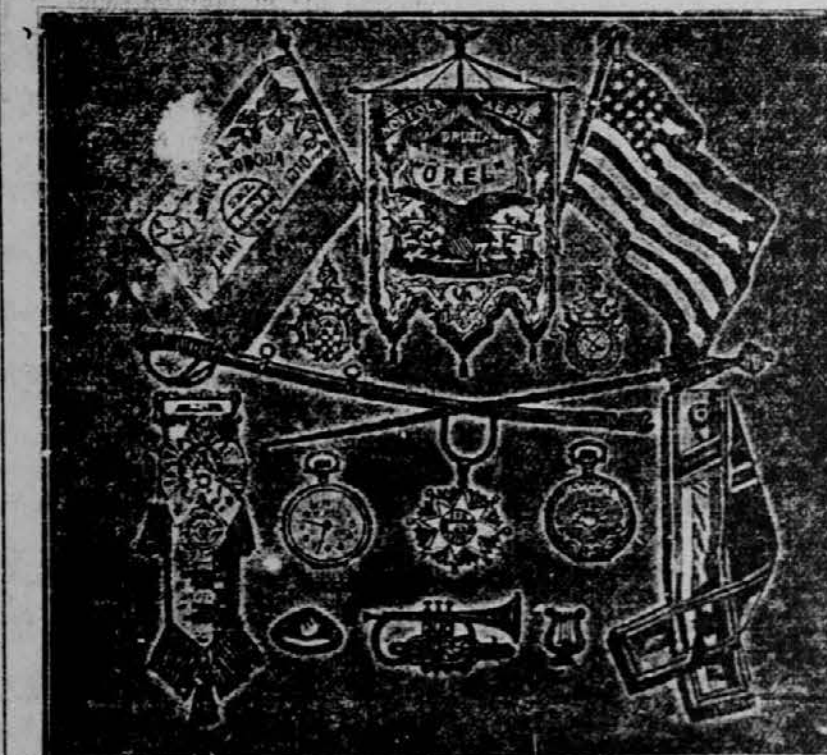
Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostane iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premetiti z nižjo ceno ničvrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobete le v zavrtku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobili v vseh uglednih lekarnah in parafarmacijah. Steklenica za 65c. je korrizna kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

Kadar je karkoli namenjeno kupiti bandoro, sastojo, regaljo, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, veržice, privrabe, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Upraznanje stane le 2c. pa si boste pridržali dolarje.

Cenike več vrst pošljamo brezplačno. Pošljite pošto.

IVAN PAV & CO.,
456 Chestnut St. CONEMAUGH, PA.

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Slovenski zdravnik.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE.,
PITTSBURGH, PA.

SLOVENSKO

podp. društvo

sveto Barbaro

ZA KREDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedeš: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1903 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHAR, 674 Ashby Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in zapisnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Vrednosnik nads. odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠEČ, 885 E. 15th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilco: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, osimra njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plača edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da bi samore napako popravili.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

15

(Nadaljevanje).

— Če mi res vrjameš, da nisem zate Kara, pač pa Hortenza, se boš kmalo prepričal, ti neverni Tomaž! — Jaz te ljubim in v tej ljubezni sem našla vso svojo zadovoljnost in brezmejno srečo. — Res je, moja preteklost ni bila posebno čista, in kdor jo pozna, lahko dvomi o mojem značaju. — Toda, ali ni nobenega sredstva, da bi se spokorila za greh? — Da, potem ljubezni. — Ali se spominjaš "dame s kameljami", ki je znala umreti za svojega ljubimca. — In tega sem zmožna tudi jaz. — Sedaj pa nobene besede več o tem. V osmih dneh se bo izvršila pred sodiščem tvoja zadeva. — Če bodo tvoji stariši vstajali pri svojih zahtevah, ti bom pojasnila svoj načrt.

Teh osem dni je kmalo minilo. Kara je bila ves ta čas ljubezna, pazljiva in samo za Leona živeča ljubica.

Na dan obravnave ga je spremila do justične palače ter ga čakala pred stopnicami v svoji kočiji.

Ko se je vrnil iz poslopja, je na prvi pogled videla, da je bila proglašena nad njim kuratela.

V vozu se ga je oklenila ter ga dolgo časa objemala in poljubovala.

— Jaz bom ostala pri tebi, Leon, jaz bom ostala pri tebi — je sepetala. — Če je človek nesrečen, pozabi v ljubezni na svojo nesrečo. — Zdaj boš imel priložnost prepričati se, da te res ljubim in kako te ljubim.

Leon je gledal zamišljen predse in ni odgovoril nobene besede.

— Zakaj si vendar tako žalosten? — mu je očitala. — To je vendar samo denarno vprašanje in ničesar drugega.

— Samoga sebe mi ni žal, pač mi je pa žal tebe, moja draga Kara.

— Jaz se ti smilim? — Ali res se vedno ne vrjameš, da hočem, samo tebe, ne pa tvojeja denarja. — Sicer sem pa napravila teden sklep.

Leon jo je začuden pogledal.

— Sam lahko izprevidiš, da ne moreva znanprej tako živeti kot ava živeča dosedaj.

— Kaj hočeš s tem?

— Ker človek ne more živeti samo od ljubezni in ker ti nimam nobenega denarja več, morava vse tako urediti, da bova lahko mogli živeti.

— In ti imaš že načrte, Kara?

— Da, moj dragi.

— Ali mi hočeš pojasniti?

— Seveda ti ga bom.

Ko je izprevidela, da Leon ne more več prenašati svoje radovednosti, je začela pripovedovati:

— Kot sem že rekla, ne moreva znanprej več tako živeti. — Drugega mi ne kaže, kot prodati vso svojo lastnino, vse dragocenosti, pohištvo, konje in kočije. — Vse te stvari bom prodala na javni dražbi. Upam, da bom dobila toliko denarja, da si bova lahko najela majhno a elegantno stanovanje s spalno sobo in salonom.

Leonu se je zjasnil obraz. V znamenje zahvale in hvaležnosti jo je nežno objel in poljubil.

— Ti si najboljša, najplemenitejša in najvdanejša ženska na vsem božjem svetu.

— Moja edina čednost in krepost je to, da te ljubim. — Kaj me, da bova srečna?

Leon se je pa zopet zamislil.

— Kaj je?

— Ne, ni mogoče.

— Zakaj bi ne bilo mogoče?

— Ker...

Kara mu ni pustila izgovoriti, kajti razumela je in rekla:

— Ti si otrok, moj Leon, in nisi zadovoljen z mojim predlogom, ker ga smatraš za nečastnega. — To bo sicer zame mali trijumf, toda ne boj se, vpoštevala bom vse tvoje ugovore. — Prej, ko si bil bogat, nisem marala tvojega denarja. — Vzemem ga pa zdaj, ko si reven. — Ti si mi posodil približno 150,000 frankov. — Mislim, da bom dobila za svoje stvari to svoto in jo vrnila tebi. — S tem denarjem bova živeča.

— O, Kara, ti si angelj!

Par dni pozneje je bil na vseh pariških vogalih nabit plakat na katerem je bilo z velikimi črkami napisano:

RAZPRODAJA

krasnega, elegantnega in modernega apartmana. — Spalna soba z dragocenimi starimi tkaninami, salon z brokatnimi preprogami, jedilna soba, obita z ebno, umetno pohištvo, ogledala, klavirji, zlatnina, kaminske garniture, svetilniki, mramornati kipi, srebrna, preproge, predmeti iz slonove kosti, mramornate vaze, kitajski porcelan, slike, starine, pristani, zapestnice, demanti, ovrtnice, križi, ure, toaletni predmeti, čipke, kožuovina, pahljace, perilo, kočija, vozovi z osmero vprego, odeje iz kožuovine, oprema za konje itd. — Razprodaja se bo vršila vsled odpotovanja gospodične K... v hotelu Drouot, velika dvorana št. 1.

To naznanilo je povzročilo v celim Parizu zelo veliko senzacijo. Ljudje so razpravljali, komentirali, natančnega pa ni nihče vedel. Karine prijateljice so s solzami v očeh vzklikale: — Torej nas bo zapustila naša dobra Kara! (Dalje prihodnjic).

Rad bi izvedel za naslov mojega prijatelja LORENZA JERAS. Pred tremi leti sva bila skupaj v Pleasant Valley, Westmoreland Co., Pa. Prosim ga, da se mi oglasi, ali pa če kdo ve, da mi naznani njegov naslov. — Lorenz Petas, Box 227, Boswell, Pa. (6-8-12)

Iščem moža moje tete FRANCA TRILER. Doma je iz Dorfarjev pri Škofji Loki na Gorenjskem. Iščem tudi svojega prijatelja JOSIPA JAMNIKA, doma iz Male vasi pri Višnji gori. Njegov prejšnji naslov je bil: 3332 St. Clair Ave., Cleveland Ohio. Nahajam se v Solunu na Grškem kot prostovoljec v srbski kraljevi telesni straži. Redom sem iz Ljubljane. Moj naslov je: Albin Chifrer (Sifrer), Bat. de la Garde Royale de Serbie, Salonique, Post 999, Greece. (6-8-12)

Rad bi izvedel za brata svoje žene PETRA MAŠIČ, doma iz vasi Povirje št. 67 na Primorskem. V Združenih državah se nahaja kakih 8 let. Poročati mu imam več važnih stvari, zato ga prosim, da se mi oglasi, ali pa če kdo ve, da mi naznani njegov naslov. — Frank Kodan, 1733 E. 29. St., Lorain, Ohio. (6-7-12)

STATE DEPARTMENT OF LABOR

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenca in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanskih pravicah. Pridite ali pišite!

Newyorki urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalu: 704 D. S. Morgan Building.

KAKO SO NEMŠKI SOCJALISTI

IZDALI SOCJALIZEM.

— Spisal dr. Josip Gorčar, — bivši avstrijski konzul v Združenih državah.

Knjiga je izšla v angleškem jeziku.

Naročajte pri:

ALBERT MAMATEY,

524-4th Ave. Pittsburgh, Pa.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Alinov nemško-angl. tolmač vezan	—50	Zgodovina c. kr. pspolka št. 17 s slikami	—50
Domači zdravnik v hrvaškem jeziku, vezan	—60	Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjevega Rudolfa	—75
Hitri računar (nemško-angl.) vezan	—50	RAZGLEDNICE:	
Poljedelstvo	—50	Newyorkske, božične, velikončne in novoletne komad po ducat	—25
Popolni nauk o čebelarstvu, vez.	\$1.00	Album mesta New York s krasnimi slikami	—25
Sadlerjeva v pogovorih	—25		
Schlappflov nemško-slov. slovar	\$1.25		

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem	—25	ZENJEVIDI:	
Doli z otrojem	—50	Avstro-Italijanska vojna mapa	—15
Mesija 2 zvezka	—60	Avstro-ogrski, veliki vezan	—50
Odkritje Amerike	\$1.00	Cell svet mali	—10
Pegam in Lambergar	—30	Cell svet veliki	—25
Pod Robom, St. Večernice	—30	Evrope vezan	—50
Postrežba bolnikom	—50	Vojna stenska mapa	\$3.00
Nov. uvoze in povesti	—30	Vojni atlas	—25
Socijalizem	—15	Zemljevidi: Ala, Ariz, Colo.	—25
Socijalna demokracija	—30	Cal. itd. po	—25
Trina us in tritorja	—50	Združenih držav mali	—10
Umsa živinoreja	—50	Združenih držav veliki	—25
Veliki slovansko-angl. tolmač	\$2.00	Združenih držav stenska mapa, na drugi strani pa cel svet	\$3.00
Trojka	—50		

Opomba: Naročnikom je priložiti denarno vneseno, bodisi v gotovini, bodisi poštepisno ali poštne meničke. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

Pozor, rojaki v Rusiji! Iščem svojega brata JANEZA URBAS, doma pri Cerknici, Zelše, Notranjsko. Prosim ga, da se mi oglasi, ali če kdo drugih rojakov ve, kje se nahaja, ga prosim, naj mi piše. — Mrs. Mary Jamnik, Box 153, Imperial Pa., U. S. America. (4-6-12)

Prosim drage rojake ujetnike na Ruskem in Laškem, ako je kateremu mogoče sporočiti o sledečih mojih sorodnikih: FRANE JOŽE IN ANTON CUZNAR, prva dva doma iz Podkorena na Gorenjskem, zadnji pa iz Šiške. Prvi je bil na ruskem bojišču in je pogrešan že od začetka vojne, druga dva sta ujetnika na Ruskem že nad eno leto. Nadalje FRANC CUZNAR, doma iz Rodeč na Gorenjskem; bil je na laškem bojišču in je pogrešan že nad eno leto. Moj naslov: Jacob Cuznar, Sgt. Q. M. Corps Manila, Philippine Islands, U.S. (4-6-12)

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovenski govoreči specialist moskih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do polnočne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. do polnočne do 2. popol. V nedeljo od 10. do 2. popol. DR. LORENZ, — Specialist moskih bolezni, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trdnostno in zanesljivo. V popravu nastajajo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj in tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,

1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše mazilo na šenske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila rastejo v štih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moški krasni brki in brada in na bočo odpadali in osteli. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bule, fure, krasne in grinte, potne noge, kurje očesa, osebne in per dnevnih popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pošite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem nazaj. Krasni Bepi KOLEDAR za leto 1917 nastopi.

JAKOB WARHÖLZ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janjo Flekko,

ki je pooblaščen sprejemati naročnine za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval država, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh okoliših na roko, posebno če, kar ima odvarjane leve roke.

Naročniki naročajo na "Glas Naroda" največji slovenski tiskovnik v Ameriki.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Rada bi izvedela za naslov mojega brata FRANCA KAISER. Me seen aprila 1915 je moral k vojakom k trenu v Galicijo in od takrat ni bilo nobenega glasu o njem. Njegovo bivanje pred odhodom je bilo v Škofji Loki na Gorenjskem. Slovenec v ruskem in italijanskem ujetništvu prosim, ako kdo kaj ve o njemu, naj mi naznani, mu bom zelo hvaležna ter plačala za njegov trud, ali ako je še živ in bi mu slučajno prišel in list v roke in bral ta oglas, naj se sam oglasi svoji sestri: Mrs. Mary Droitz, Box 525, Byesville, Ohio, U. S. America. (4-6-12)

POZOR, FARMERJI!

Mladenec, star 33 let, želi dobiti stalno delo na kaki farmi. Če kdo potrebuje delavca, naj piše na naslov:

R. A. 101, c. o. Andrew Ratat, 1761 E. 41. St., Cleveland, Ohio. (5-6-12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov mojih dveh sinov ANDREJA in ANTONA KRŽISNIKA; doma sta iz Železnikov št. 2 nad Škofjo Loko. Nadalje bi tudi rad izvedel za naslov brata JANEZA KRŽISNIKA, doma iz vasi Suša, občina Selea nad Škofjo Loko. Pred več leti se je nahajal v Kropi na Gorenjskem. L. 1915 je bil na soški fronti pri topničarjih in pozneje pa nič ne vem o njem. Obenem pa prosim tudi, če kdo ve za moje bratrance, ki se pišejo KRŽISNIK in ŠTIBEL, doma tudi iz občine Selea. Kdor mi naznani za katera izmed teh, mu bom zelo hvaležen. — Andrew Kržisnik, 128 Burlington Avenue, La Grange, Ill., U. S. America. (19-11-6-12)

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, s številkami, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti prekomogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera smo jim poslali, so se nam povrnila.

Tvrška Frank Sakser,

Bachnik Frank No. 329639	Jankovic Mihac 330395	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Kastelic John No. 44708	Rauch Math. No. 290623
Bear Dan No. 260638	Kovač Frank No. 260641	Reaman Frank No. 44296
Beljan Ana No. 319997	Kožel Louis No. 323307	Samide Frank No. 330721
Besens May Miss No. 330062	Lenaršič Josip No. 44555	Sinčič John No. 330762
Bobič Vajo No. 260583	Meden John No. 331014	Spaniček Rom No. 328894
Božičkovič Djuro No. 260581	Merkun Anton No. 331355	Sparmblek Joe No. 330661
Braun Mary No. 260643	Mikolich John No. 332352	Starčević Johan No. 331070
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Louis No. 260632	Tehler Anna No. 328896
Grgurič Blaž No. 260573	Oswald Joe No. 260621	Turk Charles No. 330351
Gubert Giuseppe No. 323085		Turk Ivan No. 260647
		Turk Jernej No. 329741

MODERNO UREJENA
Tiskarna Glas Naroda

VSABOVESTNE TISKOVINE
IZVRAJUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRAJUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKI.

UNILSKO ORGANIZIRANA.

POŠTANOST 86;
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VNA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.